

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 427-ҳадис

* إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّسَاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا تَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأٌ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ.

(رواه البخاري ومسلم عن عمر بن الخطاب)

Албатта, амаллар ниятларга қараб бўлади. Албатта, ҳар бир кишига ният қилган нарсаси бўлади. Кимнинг ҳижрати Аллоҳ ва Расули учун бўлса, унинг ҳижрати Аллоҳ ва Расули учундир. Кимнинг ҳижрати дунёга етишиш ёки бирор аёлга уйланиш бўлса, унинг ҳижрати ҳам ўша қилган ниятига қараб бўлибди.

Умар ибн Хаттоб (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

